

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Milana Moravu v právnej veci žalobcu: **M. J.**, bytom L., *zastúpený Mgr. M. Ř., P.*, proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Trnave, Krajský dopravný inšpektorát**, Kollárova č. 31, Trnava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. p.: KRP-324/DI-ODV-2009 zo dňa 7.12.2009, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 24S/12/2010-34 zo dňa 13. októbra 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 24S/12/2010-34 zo dňa 13. októbra 2010 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: KRP-324/DI-ODV-2009 zo dňa 7.12.2009, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a rozhodnutie Okresného riaditeľstva PZ v Senici – Okresný dopravný inšpektorát v Skalici o priestupku Čt: ORP-P-469/DI-SI-2009 zo dňa 2.11.2009 potvrdené. Týmto rozhodnutím bol žalobca uznaný vinným za priestupok spáchaný na základe porušenia § 3 ods. 2 písm. b/, § 20 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke.

Krajský súd po preskúmaní rozhodnutí žalovaného správneho orgánu ako aj prvostupňového správneho orgánu podľa ustanovenia § 246 ods. 1 OSP a § 249 ods. 2 OSP, a po oboznámení sa s administratívnym spisom dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného bolo vydané v súlade so zákonom.

Svoje rozhodnutie krajský súd zdôvodnil tým, že pri určovaní druhu sankcie a jej výmery v zmysle § 12 ods. 1 zákona o priestupkoch s prihliadnutím na osobu páchatel'a je potrebné prihliadať tiež i na skutočnosť, či ide o prvé alebo o opätovné porušovanie dopravných predpisov, teda či sa v minulosti dopustil dopravných priestupkov prípadne či zavinił dopravnú nehodu. Ak by sa totiž vodič opakovane dopúšťal dopravných priestupkov bolo by zrejmé, že predchádzajúce postihy nevedli k jeho náprave a preto pri uložení sankcie za posledný priestupok sa žiada postupovať prísnejšie. Preto ak žalovaný správny orgán rovnako ako prvostupňový správny orgán pri uložení druhu a výmery sankcie prihliadli na predchádzajúce dopravné priestupky žalobcu, konali správne v súlade s ustanovením zákona o priestupkoch, keď dovtedy spáchané priestupky nezanedbateľným spôsobom dokresľujú osobu páchatel'a.

Krajský súd síce prisvedčil argumentáciu žalobcu, že pri prihliadnutí na predchádzajúce dopravné priestupky priestupcu je nevyhnutné prihliadať tiež na čas, ktorý od nich uplynul, pričom čím väčší je časový odstup od predchádzajúceho priestupku, tým menší negatívny dopad by to malo mať na druh a výšku uloženej sankcie. V danom prípade však z EKV (evidenčnej karty vodiča) žalobcu vyplýva, že sa opakovane dopustil priestupkov nielen v roku 1997, ale aj v roku 2001 (2x), 2004 a 2008, pričom dopravnú

nehodu zapríčinil v rokoch 1997 a 2001. Na základe toho bol krajský súd preto názoru, že druh a výmera sankcií uloženým žalovaným a predtým prvostupňovým správnym orgánom z tohto kritéria nevybočili.

Podľa názoru súdu neobstojí ani ďalšia námietka žalobcu, že zistenie skutkového stavu v danom prípade bolo nedostatočné pre posúdenie veci, ak sa žalovaný a rovnako aj správny orgán prvého stupňa oboznámili iba s EKV a neoboznámili sa prinajmenšom s celými zneniami rozhodnutí o týchto priestupkoch. Súd je totiž toho názoru, že evidenčná karta vodiča obsahuje všetky potrebné relevantné údaje o skutočnosti, ktoré môžu mať vplyv na vyhodnotenie osoby páchatel'a priestupku a následne pre uloženie druhu a výmery sankcie. V evidencnej karte vodiča sa totiž nachádzajú údaje o tom, kedy bol priestupok spáchaný, aký to bol priestupok a či v jeho dôsledku došlo k zavineniu dopravnej nehody ako aj to, aká sankcia za priestupok a ktorým orgánom bola uložená.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa, podľa jeho názoru, vychádza z nesprávneho posúdenia veci, nakoľko súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v rámci skutočnosti rozhodnej pre určenie druhu sankcie a jej výmery v zmysle § 12 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení nezákonne správne orgány prihliadli na osobu páchatel'a. Samotný zákon o priestupkoch neobsahuje definíciu osoby páchatel'a priestupku. Žalobca poukázal na možnosť v tomto prípade použiť analógiu iuris s trestným zákonom, kde však takisto trestný zákon neobsahuje definíciu osoby páchatel'a. Keď však podľa § 34 ods. 4 trestného zákona osobu páchatel'a treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach, je potrebné pri hodnotení osoby konkrétneho páchatel'a posúdiť negatívny alebo pozitívny význam jeho osoby pre hodnotenie nebezpečnosti činu pre spoločnosť, ktoré vyplýva z jeho správania k spoločnosti. Nemôže však ísť len o registráciu osobných údajov páchatel'a bez hlbšieho rozboru jeho osobnosti vo vzťahu k ďalším kritériám, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska určovania druhu trestu a jeho výmery. V rámci hodnotenia osoby páchatel'a nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy, najmä z hľadiska určenia prognózy jeho budúceho vývoja správania na základe objasnenia jeho osobných vlastností. Hodnotením osoby páchatel'a sa teda rozumie hodnotenie osobnostnej stránky páchatel'a pri spáchaní trestného činu alebo priestupku ako aj bezprostredne po jeho spáchaní, a to najmä v súčinnosti páchatel'a pri objasňovaní priestupku. Z uvedeného potom vyplýva, že v prípade, že by bolo úmyslom zákonodarcu pri ukladaní

trestu za priestupok prihliadnuť aj na príťažujúce okolnosti, túto skutočnosť by zákonodarca výslovne uviedol v litere zákona o priestupkoch.

Správne orgány sa objasňovaním osobných vlastností osobnosti žalobcu nijako nezaoberali. Ak by sa akceptoval vyššie uvedený rozširujúci výklad pojmu osoba páchatel'a, potom je na mieste záver, že i pohnútky a zavinenie musia byť pod takýto pojem subsumované, keďže tie tiež dokresľujú osobu páchatel'a.

Zákon o priestupkoch je zaradený v oblasti správneho práva, t.j. súboru noriem patriaci do tzv. verejného práva, v ktorom sa uplatňuje zásada zákonnosti formulovaná v čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, ktorá si vynucuje aplikáciu doslovného výkladu právnych noriem, t.j. výkladu identického s interpretovaným textom. Tým, že žalovaný i prvostupňový správny orgán nezákonne prihliadali aj na skutočnosti, na ktoré prihliadať nemajú ako na okolnosti príťažujúce bola žalobcovi uložená vyššia sankcia. Preto ak by k takémuto nezákonnému postupu nedošlo bolo by rozhodnutie pre neho priaznivejšie.

Na základe uvedeného žalobca žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že rozhodnutia žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu zruší a vráti vec žalovaným správnym orgánom na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal podľa § 212 v spojení s § 214 OSP a zistil, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Z obsahu predložených spisov odvolací súd zistil, že žalobou napadnutým rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a rozhodnutie o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu Skalica, ORP Senica zo dňa 2.11.2009 potvrdil. Z odôvodnenia predmetného rozhodnutia vyplýva, že dokazovaním bolo preukázané, že žalobca svojim konaním porušil základné povinnosti účastníka cestnej premávky a to neuposlúchnutím pokynu vyplývajúceho z dopravného značenia, keď po príchode do križovatky po vedľajšej ceste nedal prednosť vozidlu prichádzajúcemu po hlavnej ceste, čím nerešpektoval dopravnú značku „Daj prednosť v jazde“, následkom čoho došlo k zrážke vozidiel a pri dopravnej nehode k ľahkému zraneniu žalobcu. U vodičov alkohol zistený nebol a vznikla hmotná škoda

na motorových vozidlách. Žalovaný správny orgán v odôvodnení poukázal na to, že v spisovom materiály sa nachádza evidenčná karta žalobcu, ktorý mal záznamy o priestupkoch v cestnej premávke, a to zo dňa 29.9.2004, zo dňa 7.1.2008, zo dňa 15.3.2001 a zo dňa 18.8.1997, pričom v dvoch prípadoch v roku 2001 a 1997 spôsobil dopravné nehody. Na základe uvedených záznamov žalovaný skonštatoval, že žalobca už v minulosti svojim konaním zaviniel dopravné nehody. Preto tvrdenia žalobcu, že v minulosti nezapríčinil dopravné nehody považoval za neopodstatnené. Čo sa týka uloženej sankcie žalovaný v preskúmanom rozhodnutí poukázal na príslušné ustanovenia zákona o priestupkoch § 22 ods. 1 písm. b/ ods. 2, z ktorého vyplýva možnosť uloženia sankcie za daný priestupok pokuty od 150 do 800 Eur a zákazu činnosti viesť motorové vozidlo do troch rokov. Žalovaný pritom skonštatoval, že prvostupňovým správnym orgánom uložená sankcia za daný priestupok žalobcovi je v súlade so zákonom o priestupkoch, pričom nevidí dôvod na zrušenie rozhodnutia o priestupku, nakoľko priestupok, ktorého sa žalobca dopustil je správnym orgánom preukázaný, pričom žalovaný pri posudzovaní druhu a výmeru sankcie prihliadal na skutočnosti: druh priestupku, to že bola spáchaná dopravná nehoda, spôsob spáchania priestupku, následky dopravnej nehody, závažnosť priestupku, to, že priestupok bol spáchaný v dennej dobe s výskytom ostatných účastníkov cestnej premávky najmä chodcov a cyklistov, ako najzraniteľnejších účastníkov cestnej premávky a to, že prihliadol aj na evidenčnú kartu vozidla, kde mal žalobca záznamy o priestupkoch v cestnej premávke.

V zmysle § 12 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch pri určení druhu sankcie a jej výmery sa prihliadne na závažnosť priestupku najmä na spôsob jeho spáchania a na jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na mieru zavinenia, na pohnútky a na osobu páchatel'a ako aj na to, či a akým spôsobom bol za ten istý skutok postihnutý v kárnom alebo disciplinárnom konaní.

V zmysle § 137 ods. 2 písm. c/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v platnom znení také porušenie pravidiel cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda, alebo nesplnenie si povinnosti účastníka dopravnej nehody alebo škodovej udalosti sa považuje za porušenie pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom.

Žalobcovi bola napadnutým rozhodnutím správneho orgánu uložená pokuta vo výške 420 Eur a zároveň zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 19 mesiacov,

teda pod polovičnou hranicou peňažnej pokuty a málo nad polovičnou hranicou zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

V odvolacom konaní sa najvyšší súd zameril na preskúmanie námietok žalobcu, ktoré boli uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu.

Správny orgán pri ukladaní sankcie musí rozhodnúť a určiť, ktorú z použiteľných sankcií a v akej výmere ukladá. Je pri tom povinný dodržať všeobecné pravidlá ukladania druhu sankcie a jej výmery stanovené v § 12 ods. 1 zákona č. 372/1990 o priestupkoch. Správny orgán musí obligatórne prihliadnúť na závažnosť priestupku. Závažnosť priestupku je uvedená demonštratívne, pretože zákon o priestupkoch príkladmo vyrátava prvky, ktoré ju tvoria, pričom ju musí správny orgán dokazovať. Prihliada najmä na spôsob spáchania priestupku, následky priestupku, okolnosti, za ktorých bol priestupok spáchaný, na mieru zavinenia, na pohnútky a na osobu páchatel'a.

Úvahy o osobe páchatel'a sú úvahami o jeho osobných pomeroch, veku, zdravotnom stave, o postoji páchatel'a ku spáchanému priestupku a o jeho osobných vlastnostiach. Na druh a výmeru sankcie by malo nepochybne vplývať pri hodnotení osoby páchatel'a aj to, či páchatel' je osobou doteraz nestíhanou pre priestupok alebo iný delikt, alebo ide o osobu známu častým páchaním priestupkov.

Podľa názoru Najvyššieho súdu SR sa nechápe ako priťažujúca okolnosť sama o sebe skutočnosť, či páchatel' spáchal priestupky aj v minulosti. Výklad právnej normy tak ako ho aplikoval krajský súd, keď na priestupky spáchané páchatel'om v minulosti prihliadal iba pri celkovom hodnotení osoby páchatel'a je v súlade so zákonom, nakoľko správny orgán musí určiť závažnosť vždy konkrétneho priestupku, pričom postupuje komplexne a vyhodnocuje získané poznatky ako jeden celok a vo vzájomnej závislosti jednotlivých prvkov.

Ako vyplýva z predchádzajúcich rozhodnutí správnych orgánov, prihliadli pri hodnotení osoby páchatel'a aj na iné okolnosti, t.j. na následky spôsobené dopravnou nehodou, vzniknutú škodu, spôsob spáchania priestupku, na čas spáchania priestupku a stav cestnej premávky v čase spáchania tohto priestupku.

Z uvedeného vyplýva, že krajský súd správne potvrdil rozhodnutia správnych orgánov, ktoré na priestupky spáchané páchatelom v minulosti prihliadli pri celkovom hodnotení jeho osoby pri ukladaní druhu a výšky sankcie.

Odvolačí súd sa stotožnil s postupom správnych orgánov aj ohľadne namietanej okolnosti, že sa v priestupkovom konaní tieto orgány oboznámili s údajmi o predchádzajúcich priestupkoch žalobcu iba z evidenčnej karty vodiča, nakoľko ďalšie rozsiahlejšie oboznamovanie sa s okolnosťami spáchania predchádzajúcich priestupkov nie je v danom prípade účelné. Informácia o druhu priestupku, následkoch konania páchatel'a, výške uloženej sankcie, doby spáchania priestupku je dostatočná na účelné použitie týchto údajov pri zahrnutí do celkového obsahu informácií, z ktorých správny orgán vychádza pri hodnotení osoby páchatel'a. Sám žalobca nenamietal žiadny špecifický dôvod alebo skutočnosť, vyplývajúcu z predchádzajúcich priestupkov, ktorá by mohla zohrať úlohu pri hodnotení osoby páchatel'a.

Odvolačí súd v predmetnom konaní nezistil žiadne pochybenie a porušenie zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací konštatuje, že krajský súd sa dôsledne vypořiadal s námietkami žalobcu a žalobca v odvolacom konaní nenavrhol žiadne nové skutočnosti, ktoré by mohli zmeniť posúdenie veci.

Na základe uvedených dôvodov odvolací súd dospel jednomyselne k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je správne a napadnutý rozsudok podľa § 219 OSP ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnému žalobcovi nepriznal ich náhradu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok.

JUDr. Zuzana Ďurišová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková